

**KAMER VAN BEROEP VOOR HET GESUBSIDIEERD VRIJ
ONDERWIJS**

BESLISSING

GVO / 2015 / 10 / ... / 10 juni 2015

Inzake ..., wonende ..., bijgestaan door mevr. ..., advocaat te ...,

Verzoekende partij

Tegen VZW ...met maatschappelijke zetel ...,
vertegenwoordigd door mevr. ..., advocaat te ...,

Verwerende partij

Met een aangetekend schrijven van 1 april 2015 dient ... een beroepsschrift in gericht tegen de beslissing van 13 maart 2015 van de vzw ... waarbij aan ... de tuchtmaatregel van de inhouding van wedde voor 14 dagen wordt opgelegd.

1. Over de relevante gegevens de zaak

..., verzoekende partij, is vastbenoemd leerkracht binnen

Op 23 oktober 2014 beslist de Raad van Bestuur van de vzw tegen ... een tuchtonderzoek in te stellen. Deze beslissing wordt aan de verzoekster meegedeeld met een aangetekend schrijven van 4 november 2014. De aanleiding voor dit onderzoek is *“een mogelijks on gepaste houding, reactie en gedragingen van uzelf met betrekking tot het ziek melden van leerling ...op 14 oktober 2014 van de klas ...*

en het mogelijks weigeren door uzelf van communicatie hierover met de directie (...) onder meer op 17 oktober en 19 oktober 2014 zonder geldige redenen”.

Met een aangetekend schrijven van 6 november 2014 wordt ... uitgenodigd voor verhoor op 26 november 2014. Met een schrijven van 19 november 2014 vraagt de advocaat van verzoekende partij inzage in het tuchtdossier. De raadsman van de verwerende partij antwoordt dat het een tussentijds verhoor betreft en er in de aanloop van het eindverhoor een volledig kopie van het dossier zal worden bezorgd.

Met een aangetekend schrijven van 14 januari 2015 wordt ... verwittigd dat het tuchtonderzoek voorlopig afgesloten is en wordt zij opgeroepen voor een verhoor dat doorgaat op 5 februari 2015. Haar wordt ten laste gelegd:

“1. Het hebben van telefonisch contact via de gsm van een medeleerling van de klas ... op 14 oktober 2014 tijdens de les in het klaslokaal en in aanwezigheid van de medeleerlingen, met de afwezige ..., waarbij door u vragen werden gesteld met betrekking tot de reden van haar afwezigheid (nl. ziekte).

2. Het bij dit telefonisch contact op ongepaste wijze vragen gesteld te hebben over de ziekte.

3. Het bij dit telefonisch contact de ziekte van de leerling in vraag gesteld te hebben.

4. Het weigeren door u van communicatie over dit voorval met de directie (...) onder meer op 17 oktober en 19 oktober 2014 zonder geldige reden.”

De Raad van Bestuur beslist op 13 maart 2015 over te gaan tot de tuchtmaatregel van de inhouding van wedde voor 14 dagen. Die beslissing wordt aan verzoekende partij met een aangetekend schrijven van 13 maart 2015 meegedeeld.

Met een aangetekend schrijven van 1 april 2015 tekent ... beroep aan bij de kamer van beroep tegen deze beslissing van 13 maart 2015.

2. Het procedureverloop

Met een aangetekend schrijven van 3 april 2015 maakt verwerende partij het administratief dossier over.

Met een aangetekend schrijven van 19 mei 2015 maakt verwerende partij een verweerschrift over. Dat verweerschrift is ingediend binnen de termijn bepaald in artikel 16, §1, vierde lid van het besluit van 22 mei 1991 van de Vlaamse regering omtrent de preventieve schorsing en de tucht, alsmede omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en in de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding (hierna: het besluit van 22 mei 1991).

De partijen werden voor de hoorzitting regelmatig opgeroepen met een schrijven van 2 april 2015 en waren op de hoorzitting aanwezig of vertegenwoordigd.

Op vraag van de verzoekende partij is de heer ... gehoord als getuige.

3. Over de ontvankelijkheid van het beroep

Het beroep is tijdig ingediend en voldoet aan de gestelde vormvereisten. Het is ontvankelijk.

4. De grond van de zaak

4.1. De verzoekster stelt dat de gevoerde tuchtprocedure onregelmatig gevoerd en zelfs nietig is, omdat de oproeping voor het verhoor van 26 november 2014 niet voldeed aan de bepalingen van artikel 8 van het besluit van 22 mei 1991 en omdat haar rechten van verdediging toen geschonden zijn aangezien zij voorafgaandelijk geen inzage gekregen had van het dossier dat aan de basis lag van dit verhoor. Zij betoogt inzonderheid dat, aangezien er reeds beslist was een tuchtprocedure op te starten, het verhoor waarop zij uitgenodigd werd niet meer kan slaan op 'een voorafgaande onderzoeksmaatregel' terwijl artikel 8, §5 niet enkel betrekking heeft op het laatste verhoor in de tuchtzaak. Wat de schending van haar rechten van verdediging betreft, zet zij uiteen dat artikel 8 haar het recht gaf om voorafgaand aan het verhoor van 26 november 2014 het tuchtdossier in te zien, zij daarom gevraagd heeft maar dit haar geweigerd werd en zij derhalve niet wist waarop zij zich moest verdedigen, wat vragen doet rijzen over de wapengelijkheid met de tuchtcommissie,

die overigens op basis van de eenzijdige en gekleurde uitleg die zij van ... over de feiten had gekregen blindweg een tuchtonderzoek ingesteld heeft en zich vervolgens weinig kritisch opgesteld heeft. Die initieel eenzijdige benadering van de zaak is niet goedge maakt door het feit dat de verzoekster met haar raadsman op het eindverhoor voor de tuchtcommissie is kunnen optreden.

4.2. Artikel 8 van het besluit van 22 mei 1991 regelt de wijze waarop een tuchtprocedure gevoerd moet worden. Een tuchtprocedure begint met een beslissing van de tuchtoverheid om een tuchtonderzoek in te stellen. Die beslissing, die de rechtstoestand van het betrokken personeelslid in niets wijzigt, wordt discretionair genomen op basis van de gegevens waarover de tuchtoverheid op dat ogenblik beschikt en is niet afhankelijk van het voorafgaandelijk verhoor van het betrokken personeelslid. Het tuchtonderzoek strekt er vervolgens toe de aangelegenheid uit te klaren en moet het bestuur toelaten om, na het personeelslid daarover gehoord te hebben, gefundeerd stelling in te nemen over het bestaan van de feiten en de verantwoordelijkheid van het personeelslid ervoor, over de tuchtrechtelijke beteugelbaarheid van de feiten en over de strafmaat. Dit geheel vormt dan het tuchtdossier waarvan de betrokkene inzage moet krijgen en waarover hij gehoord moet worden. Artikel 8, §5, tweede lid, van het besluit bevat de vormvoorschriften waaraan de oproeping voor verhoor bij de afsluiting van het tuchtonderzoek moet voldoen.

Van een hoorplicht -inzage stukken, verhoor- in het kader van de beslissing over het opstarten van een tuchtonderzoek is geen sprake. Voor de verhoren die in de loop van het tuchtonderzoek -dus bij de samenstelling van het tuchtdossier- gebeuren, gelden ook geen plichtplegingen: de tuchtoverheid beheert zelfstandig het dossier. In dat kader gaan verwijten van vooringenomenheid bij de leden van de tuchtcommissie omdat zij initieel door de directrice op het verkeerde been zouden gezet zijn niet op: de samenstelling van het tuchtdossier strekt er precies toe dat de tuchtcommissie zich eigenmachtig een oordeel over de zaak vormt en standpunt kan innemen; bevat het tuchtonderzoek geen onderzoek van elementen die in het voordeel van de vervolgte pleiten, dan kan de betrokkene dat tijdens zijn verhoor aanbrengen, de gewenste bewijzen overleggen en zo nodig zelfs aandringen op een nader onderzoek.

De kamer van beroep is van oordeel dat er geen aanmerkingen te maken zijn in verband met de procedure met betrekking tot de samenstelling van het tuchtdossier.

4.3. De verzoekster betwist dat zij tekortkomingen heeft begaan die een tuchtsanctie rechtvaardigen. Zij stelt dat de directrice een concrete ontevredenheid van één leerlinge en haar vader aangegrepen heeft om haar te treffen en vervolgens verklaringen geronseld of opgedrongen heeft waarbij alvast de leerlingen zich ongemakkelijk voelden. Voorts betoogt zij dat zij slechts met het bestreden besluit vernomen heeft welke regels zij overtreden zou hebben en dat het gaat om algemene teksten.

Wat het bewijs van de eerste drie feiten betreft stelt de verzoekster dat het eenzijdige verklaringen betreffen die niet objectief zijn, want voor een stuk ‘in de mond gelegd’ of subjectief gekleurd, en dat de leerlingen van oordeel zijn dat de betrokken leerling het incident overdrijft. Daar tegenover staat dat zij als lerares vaststelde dat een leerling ziek was en inging op een vraag van de leerlingen om zo spoedig mogelijk de lessen te kunnen aanvangen. Zij betwist dat zij bij het gevoerde telefoongesprek ooit de toestand van ... in vraag gesteld heeft of iets daaromtrent geïnsinueerd. Zij licht ook nog toe dat zij niet inziet op welke wijze zij tekort gekomen zou zijn aan haar beroepsverplichtingen of de privacy van wie dan ook zou geschonden hebben door het voeren van het telefoongesprek met de leerling.

Wat het bewijs van het vierde tuchtfeit betreft, verwijst de verzoekster naar het gevoerde e-mailverkeer. Zij benadrukt dat zij, na verwittigd te zijn door de leerlingen van de klas, de preventieadviseur heeft ingelicht die Provikmo ingeschakeld heeft en dat de directrice op 19 oktober, toen zij meldde dat er een onderzoek was ingesteld, gezegd heeft dat dit ‘genoteerd’ was, waarna zij dacht dat zij niet langer bij de directrice hoefde te gaan; de tuchtcommissie maakt niet duidelijk waarom haar afwachtende houding voor een bemiddelend gesprek in aanwezigheid van de preventieadviseur als een tekortkoming kan worden gezien.

4.4.1. De tuchtoverheid heeft de ten laste gelegde feiten 1 tot 3 bewezen geacht op grond van de verklaringen van ..., van haar vader ..., uittreksels uit het leerlingendossier, de verklaringen van medeleerlingen en het gsm-filmpje.

4.4.2. De kamer van beroep stelt vast dat de verzoekster niet betwist dat zij tijdens de les en samen met de klas een gsm-gesprek gevoerd heeft met de afwezige ..., dat ... haar gezegd heeft dat ze thuis zat met migraine en dat haar een spoedig herstel gewenst werd. Het eerste tuchtfeit is aldus bewezen.

4.4.3. Wat de feiten 2 en 3 betreft, verklaart ... dat de verzoekster haar gevraagd heeft welke ziekte zij had en of de klas haar moest komen bezoeken. Zij stelt verder dat de verzoekster insinueerde dat zij de lessen spijbelde en dat zij gehoord heeft dat de GSM op luidspreker stond en dat iedereen lachte, zodat zij haar belachelijk en vernederd voelde na het gesprek.

De verzoekster heeft een leerling laten telefoneren met ... omtrent haar afwezigheid in de klas en zij heeft vervolgens zelf met de leerling een gesprek gevoerd. De vragen die volgens de rechtstreekse getuigen zijn gesteld (verklaring ...: 'waarom de leerling afwezig was', 'of ze ernstig ziek was' en 'of de klas een bezoek moest brengen' - Verklaring ...: 'of ze nog naar de les zou komen' en 'dat de lerares morgen ook niet zou komen' - Verklaring ...: 'de lerares zegde dat ze hier toch ook aanwezig was' en 'het kan niet zijn dat ... haar les blowde' 'amuseer je daar in je zetel') zijn zeker niet diepgravend en getuigen ook niet van een poging om binnen te dringen in de private sfeer van de leerling; het zijn vragen uit een oppervlakkig gesprek tussen een leraar en zijn leerling. En dat de toon waarop de verzoekster het gesprek gevoerd zou hebben 'ongepast', intimiderend of uitdagend zou geweest zijn, blijkt niet uit de getuigenissen en is zelfs door niemand aan de orde gesteld. Het is zeker niet uitgesloten dat ... zich overdonderd gevoeld kan hebben omdat zij een oproep kreeg uit de klas en omdat de lerares haar aansprak, maar het is niet bewezen dat dit komt door het stellen van ongepaste vragen of dat de lerares haar ziekte serieus in vraag zou gesteld hebben.

De kamer van beroep is van oordeel dat feit 2 en 3 niet bewezen is en dat er geen reden is om die feiten als een afzonderlijke tenlastelegging tegen de verzoekster te weerhouden.

4.4.4. Het vierde tuchtfeit betreft het weigeren van communicatie met de directrice. Met de tuchtcommissie is de kamer van beroep van oordeel dat het e-mailverkeer tussen de verzoekster en de directrice, zoals dat uit het tuchtdossier blijkt, duidelijk aantoont dat de verzoekster geweigerd heeft met de directrice een gesprek aan te gaan over het voorval van 14 oktober 2014. Aangenomen dat de verzoekster na ontvangst van de eerste mail van 15 oktober met de vraag om daags nadien naar haar bureau te komen, geredelijk aan de directrice mocht vragen waarover zij haar wou spreken, zijn de zaken anders gelopen nadat de directrice haar op 16 oktober meedeelde dat het om leerling ... ging en de verzoekster eerst antwoordde dat, zo een leerling met haar iets te bespreken had, zij “oud en wijs genoeg (was) om dat persoonlijk met haar te doen” en vervolgens, toen zij vernam dat het initiatief voor het onderhoud niet van de leerling maar van de directrice uitging, opnieuw een contact weigerde omdat haar raadsman ‘het niet opportuun vond een verklaring af te leggen’.

4.5. De tenlasteleggingen 1 en 4 zijn bewezen. De verzoekster is in beide gevallen tekort gekomen aan haar ambtsverplichtingen.

In het eerste geval gaat het om het toelaten dat een leerling tijdens de les met haar GSM naar een afwezige medeleerling belt en om het overnemen van het gesprek over die afwezigheid in aanwezigheid van de hele klas. Heeft de verzoekster het gebeuren mogelijks bedoeld als een ludiek element om de leerlingen spoedig in de vereiste concentratie te brengen, dan heeft zij daarmee een totaal ongepast pad gevolgd.

In het tweede geval gaat het om de weigering van de verzoekster om in te gaan op een vraag van de directrice om een gesprek te voeren over een bepaalde aangelegenheid. De verzoekster vergeet daarbij dat zij als leraar onder het gezag werkt van de directrice. Het bestaan van een slechte personele verhouding tussen de twee of de vrees door de meerdere op de vingers getikt te worden, is geen reden om een vraag tot gesprek te ontlopen. De vraag om een gesprek te hebben over een

leerling waarmee iets misgelopen is, is ook niet aberrant, zeker nu de directrice de verzoekster van meet af aan verwittigd heeft dat zij zich mocht laten bijstaan door een vertrouwenspersoon.

4.6.1. De verzoekster stelt dat zij slechts met de tuchtbeslissing kennis heeft gekregen van de ambtsverplichtingen die zij zou overtreden hebben en dat de bepalingen waarnaar de verwerende partij refereert algemeen gesteld zijn.

4.6.2. De verzoekster is door de verwerende partij duidelijk verwittigd van het opstarten van een tuchtonderzoek voor een bepaalde gedraging. Daarmee wist zij dat het schoolbestuur van oordeel was dat nader onderzocht moest worden of die gedraging wel strookte met de verplichtingen die zij door haar indiensttreding op zich heeft genomen en die uiteraard zeer algemeen gesteld zijn, in eerste instantie in de artikelen 9 tot 15 van het decreet, vervolgens in de reglementen die het schoolbestuur ter explicatie van die plichten aan zijn personeel heeft opgelegd. De verzoekster heeft tijdens de tuchtprocedure de gelegenheid gehad om elementen aan te brengen om het bestuur te overtuigen dat haar houding wel paste binnen die algemene regels. Dat pas in het tuchtbesluit de link wordt gelegd met de voorgeschreven deontologische regel is geen onregelmatigheid.

5. De strafmaat

5.1. De verzoekster is gestraft met de inhouding van wedde voor 14 dagen. De tuchtcommissie heeft overwogen dat een blaam te licht is omdat zij in een telefoongesprek vragen heeft gesteld die tot gevolg hadden dat een leerling zich niet goed voelde in de klasgroep, omdat zij blijkbaar de gevolgen van haar houding niet op voorhand heeft ingeschat, omdat zij tijdens haar eerste verhoor geen correcte voorstelling van het gebeuren heeft gegeven en de aangelegenheid minimaliseert zonder blijk te geven van een positieve ingesteldheid naar de toekomst toe. Er wordt ook gesteld dat de verzoekster ook in het verleden reeds moeilijkheden had met de directie, dat er toen afgesproken was een open dialoog te voeren over de wijzen van samenwerking en relatie met de leerlingen en dat er in 2010 en 2011 klachten van ouders waren genoteerd.

5.2.1. De verzoekster heeft haar ambtsplichten op twee vlakken miskend en dit verantwoordt, principieel gezien, een tuchtstraf.

De studie van de stukken van het dossier en de uiteenzettingen op de hoorzitting brengt de kamer van beroep evenwel tot een genuanceerd beeld over de wijze waarop binnen de school gecommuniceerd wordt.

5.2.2. De partijen maken geen geheim van de stoeve personele relatie van de verzoekster en de directrice. Dat wordt ook in de feiten bevestigd, waar enerzijds het telefoonincident onmiddellijk aanleiding heeft gegeven tot het ontstaan van twee kampen onder de leerlingen en waar anderzijds de directrice op het ogenblik dat zij de verzoekster oproept voor een gesprek, haar geen enkele informatie geeft over de inhoud van het gesprek maar haar wel onmiddellijk mededeelt dat zij een vertrouwenspersoon kan meebrengen. Zo legt de verzoekster ook het bewijs voor dat haar op 14 mei 2013 voor een dag ‘ongewettigde afwezigheid’ zonder veel commentaar of overleg onmiddellijk een wedde werd afgehouden.

De verklaring van de getuige, die op vraag van de verzoekster op de hoorzitting aanwezig was en wiens getuigenis door de verwerende partij alleen wordt gecontrarieerd met de stelling dat er ‘vriendschapsbanden’ zijn, bevestigt de moeilijke personele relatie tussen de verzoekster en de directrice, hetgeen kadert in de stoeve communicatiestijl binnen de school, waarvan de raad van bestuur terdege op de hoogte is.

5.2.3. Die vaststelling vermindert de persoonlijke verantwoordelijkheid van de verzoekster niet. Zij plaatst ze wel in een ander perspectief en brengt de kamer van beroep tot de overtuiging dat een tuchtstraf de orde in de school niet zal herstellen. Daarom kan volstaan worden met een eenvoudige schuldigverklaring van de verzoekster, in de hoop dat de directie erin slaagt om, onder de leiding van de raad van bestuur, de gezagsuitoefening in een klimaat van positieve dialoog te laten gebeuren, terwijl de verzoekster er een aansporing moet in zien om haar ambtsverplichtingen strikt na te leven en loyaal de gezagsuitoefening te aanvaarden.

BESLISSING

Gelet op de artikelen 64 tot 72 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de preventieve schorsing en de tucht, omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en in de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 30 mei 1996, 13 januari 1998 en 15 september 2000, 3 juli 2009 en 24 september 2010;

Gelet op het Huishoudelijk Reglement van de kamer van beroep van het gesubsidieerd vrij onderwijs, zoals vastgesteld in zitting van 28 september 2011;

Gelet op het ontslag van de voorzitter m.i.v. 1 januari 2015.

Gelet op het besluit van de Vlaamse minister van 13 april 2015 waarbij de heer André Vandendriessche wordt aangesteld als plaatsvervangend voorzitter voor de kamer van beroep voor het gesubsidieerd vrij onderwijs;

Gelet op de hoorzitting van 10 juni 2015;

Na beraadslaging;

Met unanimiteit,

Enig artikel:

De tuchtmaatregel van de afhouding van de wedde voor 14 dagen wordt vernietigd.

Aldus uitgesproken te Brussel op 10 juni 2015.

De kamer van beroep was samengesteld uit :

De heer André VANDENDRIESSCHE, voorzitter;

Mevrouwen An DE MARTELAERE en Sarah WALSCHOT, vertegenwoordigers van de inrichtende machten;

Mevrouw Hilde LAVRYSEN en de heren Marc BORREMANS, Peter GREGORIUS en Piet VERCRUYSSSE, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Om de pariteit onder de geledingen te herstellen nemen, na loting, de heren Vercruysse en Borremans niet deel aan de stemming.

Mevrouw Karen De Bleeckere, secretaris.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één exemplaar voor elke partij en voor het dossier.

De Secretaris,
K. DE BLEECKERE

De Voorzitter,
A. VANDENDRIESSCHE